

Předběžné otázky

- 1) Uplatní se čl. 16 odst. 6 nařízení o elektřině⁽¹⁾ ve všech případech, kdy osoba získává výnosy vyplývající z přidělení připojení, bez ohledu na její poměry, nebo se uplatní pouze v případě, že je osoba, která těchto výnosů dosahuje, provozovatelem přenosové soustavy ve smyslu čl. 2 odst. 4 směrnice o trhu s elektřinou?
- 2) Pokud odpověď na první otázku zní, že se čl. 16 odst. 6 nařízení o elektřině uplatní pouze na provozovatele přenosových soustav, je provozovatelem přenosové soustavy podnik, který pouze provozuje propojovací vedení?
- 3) Pokud odpověď na první nebo druhou otázku znamená, že se čl. 16 odst. 6 nařízení o elektřině uplatní na podnik, který pouze provozuje propojovací vedení, mohou být náklady spojené s provozem a údržbou propojovacího vedení v každém případě považovány za investice do sítě za účelem udržení nebo zvýšení propojovací kapacity, jak stanoví čl. 16 odst. 6 první pododstavec písm. b)?
- 4) Pokud odpověď na první nebo druhou otázku znamená, že se čl. 16 odst. 6 nařízení o elektřině uplatní na podnik, který pouze provozuje propojovací vedení, může dát regulační orgán podle čl. 16 odst. 6 druhého pododstavce nařízení o elektřině souhlas k tomu, aby podnik, který pouze provozuje propojovací vedení a který má metodu pro stanovování sazeb, ale nemá zákazníky provádějící přímé platby síťových poplatků (sazeb), které lze snížit, použil výnosy z přidělení připojení za účelem dosažení zisku, nebo – je-li odpověď na třetí otázku záporná – za účelem provozu a údržby?
- 5) Pokud odpověď na první nebo druhou otázku znamená, že se čl. 16 odst. 6 nařízení o elektřině uplatní na podnik, který pouze provozuje propojovací vedení, a pokud odpověď na třetí a čtvrtou otázku znamená buď to, že společnost nemůže použít výnosy vyplývající z přidělení připojení za účelem provozu či údržby nebo za účelem dosažení zisku, anebo to, že společnost může použít výnosy za účelem provozu či údržby, ale nikoli za účelem dosažení zisku, je uplatnění čl. 16 odst. 6 nařízení o elektřině na podnik, který pouze provozuje propojovací vedení, v rozporu se zásadou proporcionality stanovenou unijním právem nebo s jinou použitelnou zásadou?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou a o zrušení nařízení (ES) č. 1228/2003 (Úř. věst. 2009, L 211, s. 15).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Lukovit (Bulharsko) dne 17. července 2018 – trestní řízení proti EP

(Věc C-467/18)

(2018/C 352/26)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Rajonen sad Lukovit

Účastníci původního řízení

EP

Předběžné otázky

1. Spadá řízení v projednávané věci, jehož předmětem je nařízení nucené léčby, které představuje určitý druh státního donucení vůči osobám, které podle zjištění státního zastupitelství spáchaly pro společnost nebezpečný čin, do působnosti směrnice 2012/13/EU ⁽¹⁾ o právu na informace v trestním řízení a směrnice 2013/48 ⁽²⁾ o právu na přístup k obhájci v trestním řízení?
2. Představují bulharské procesní předpisy, které upravují zvláštní řízení o nařízení nucené léčby podle článku 427 a násl. NPK (Nakazatelno-procesualen kodex, bulharský trestní řád) a podle nichž nemá soud pravomoc vrátit věc státnímu zastupitelství a uložit mu odstranění podstatných procesních vad, k nimž došlo v přípravném řízení, ale může buď vyhovět návrhu na nařízení nucené léčby nebo jej zamítnout, účinnou právní ochranu ve smyslu článku 12 směrnice 2013/48/EU a článku 8 směrnice 2012/13/EU ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, která dotčené osobě poskytuje právo napadnout případná porušení svých práv, k nimž došlo v přípravném řízení, před soudem?
3. Vztahují se směrnice 2012/13/EU a 2013/48/EU na trestněprávní (přípravná) řízení, pokud vnitrostátní právo, a to Nakazatelno-procesualen kodex, nezná právní pojem „podezřelý“ a státní zastupitelství nepovažuje dotčenou osobu v rámci přípravného řízení formálně za obviněného, jelikož vychází z toho, že zabití, které je předmětem vyšetřování, spáchala dotčená osoba ve stavu nepřičetnosti, pročez trestní řízení zastaví, aniž o tom dotčenou osobu informuje a podá soudu návrh na nařízení nucené léčby vůči dotčené osobě?
4. Považuje se osoba, ohledně níž byl podán návrh na nařízení nucené léčby, za „podezřelou“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice 2012/13/EU a čl. 2 odst. 3 směrnice 2013/48/EU, jestliže při prvotním ohledání místa činu a úvodních vyšetřovacích úkonech v bytě oběti a jejího syna policejní úředník nasadí posledně uvedenému pouta poté, co na jeho těle konstatoval stopy krve a poté co posledně uvedený odpověděl na otázky týkající se důvodů zabití své matky a přenesení mrtvého těla na ulici? V případě kladné odpovědi, musí být taková osoba již v tomto okamžiku informována podle čl. 3 odst. 1 ve spojení s druhým odstavcem směrnice 2012/13/EU a jak je třeba při tomto informování zohlednit zvláštní potřeby dotčené osoby podle druhého odstavce v takovém případě, pokud bylo policejnímu úředníkovi známo, že trpí duševní poruchou?
5. Jsou s článkem 3 směrnice (EU) 2016/343 ⁽³⁾, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevin, slučitelné takové vnitrostátní předpisy, jako jsou předpisy dotčené ve věci v původním řízení, které fakticky připouštějí zbavení svobody prostřednictvím nařízení hospitalizace v psychiatrické léčebně v řízení podle zákon za zdravoto (zákon o veřejném zdraví) (preventivní nucené opatření, které je nařízeno v případě prokázání, že osoba trpí duševní poruchou a představuje nebezpečí spáchání trestného činu, avšak nikoli z důvodu již spáchaného činu), pokud je skutečným důvodem pro zahájení řízení čin, pro který bylo zahájeno trestní řízení proti osobě hospitalizované za účelem léčení, a je tímto způsobem obcházeno právo na spravedlivý proces při zatčení, který musí odpovídat podmínkám čl. 5 odst. 4 EÚLP, tedy že se musí jednat o řízení, v jehož rámci má soud pravomoc přezkoumávat jak dodržování procesních pravidel, tak i podezření odůvodňující zatčení, jakož i legalitu cíle sledovaného tímto opatřením, což musí soud provádět v případě, že dotčená osoba byla zatčena v řízení upraveném v Nakazatelno-procesualen kodex?
6. Zahrnuje pojem presumpce nevin podle článku 3 směrnice (EU) 2016/343 také domněnku, že nepřičetné osoby nespáchaly čin, který představuje nebezpečí pro společnost a který jim státní zastupitelství klade za vinu, dokud nebude prokázán opak podle procesních pravidel (v trestním řízení, v němž budou dodržena práva na obhajobu)?
7. Zajišťují vnitrostátní pravidla, která upravují jednotlivé pravomoci nalézacího soudu posuzovat legalitu přípravného řízení z úřední povinnosti, nezávisle na tom, zda:

- 1) soud zkoumá obžalobu státního zastupitelství, v níž je tvrzeno, že určitá duševně zdravá osoba spáchala trestný čin zabití (čl. 249 odst. 1 ve spojení s odst. 4 NPK), nebo
- 2) soud zkoumá návrh státního zastupitelství, v němž je tvrzeno, že osoba spáchala čin zabití, avšak skutek nepředstavuje z důvodu duševní poruchy pachatele trestný čin, a jímž je žádáno o soudní nařízení státního donucení k léčebným účelům,

zranitelným osobám účinnou právní ochranu, jak je stanoveno v článku 13 ve spojení s článkem 12 směrnice 2013/48/EU a v čl. 8 bodu 2 ve spojení s čl. 3 odst. 2 směrnice 2012/13/EU, a jsou jednotlivé pravomoci soudu, jež závisejí na druhu řízení, který se zase řídí tím, zda je osoba označena jako pachatel duševně zdravá, aby mohla být trestně odpovědná, slučitelné se zásadou zákazu diskriminace podle čl. 21 odst. 2 Listiny?

- ⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. L 142, 1.6.2012, s. 1)
- ⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody (Úř. věst. L 294, 6.11.2013, s. 1).
- ⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. 2016, L 65, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Pesti Közponi Kerületi Bíróság (Maďarsko) dne 23. července 2018 – PannonHitel Pénczügyi Zrt. v. WizzAir Hungary Légiközlekedési Kft.

(Věc C-476/18)

(2018/C 352/27)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Pesti Közponi Kerületi Bíróság

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: PannonHitel Pénczügyi Zrt.

Žalovaná: WizzAir Hungary Légiközlekedési Kft.

Předběžné otázky

- 1) Mají být články 5 a 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (dále jen „nařízení“) ⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že pro účely uplatnění nároku na náhradu škody lze na cestující zpožděných letů nahlížet stejně jako na cestující zrušených letů, a že se tedy mohou dovolávat nároku na náhradu škody podle článku 7 uvedeného nařízení, pokud je letecký dopravce informuje o změně času letu den před původně stanoveným časem odletu a v důsledku tohoto zpoždění cestující utrpí ztrátu času tří nebo více hodin, tedy jestliže dosáhnou cílového místa určení tři nebo více hodin po čase přiletu původně plánovaném leteckým dopravcem?